

Andante con moto

378.

O ljusva lagn! I dalens gömde hyddla mildt sänks din fot på silfver-skyar ner, och dina

milda vingar henne skydda, då emot himlen du mot henne ler.

effusivo vivace

379

Med haf och klippor till sitt rann står fast vårt foterland. Stig är dess skog, starkt är dess jern och fast är nordens hand.

Snöig fjällrygg kilt kyler ej hans nit, och Nordenvädets skarpa vind, som purpurtrör hans friska kind, kross eldrer mer hans

kraft och lit, hans kraft och lit.

Trio
380

v. 1 Sagst du var, sågrem du var? Suckas mitt hjerta, men får intet svar. Eko baki skogen sig
v. 2 Var du en dröm, var du en dröm? Glåten till vandrarn på nattvindens stöm? O, hvarför skulle han